

Αρχιμ. Ιωήλ Κωνστάνταρος, Αποτομή της τιμίας κεφαλής του Προδρόμου

[Ορθόδοξη Πίστη - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ

ΤΙΜΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

(Πραξ. Αποστ. ΙΓ΄ 25 - 32)

Δεν έχουμε συνειδητοποιήσει όσο θα έπρεπε την σημασία της αποτομής, του μαρτυρίου δηλ. του Τιμίου Προδρόμου. Βεβαίως η Εκκλησία μας, με τη συγκεκριμένη εορτή και τα αναγνώσματα, τόσο το Ευαγγελικό (Μαρκ. ΣΤ΄ 14 - 30), όσο και το Αποστολικό (Πραξ. Αποστ. ΙΓ΄ 25 - 32), μας δίνει να κατανοήσουμε μέσα στο ιστορικό πλαίσιο, την μεγάλη μορφή του Βαπτιστού. Το γεγονός της αποτομής είναι συγκλονιστικό και γι' αυτό, παρά το ότι το γνωρίζουμε, είναι ανάγκη για ακόμα μία φορά να το μελετήσουμε.

Ας εμβαθύνουμε όμως για λίγο στο καθαυτό γεγονός του σφοδρού Προδρομικού ελέγχου, σε σχέση με εμάς τους ίδιους και την εποχή μας.

Οπωσδήποτε η ενέργεια του Προδρόμου, με τα σημερινά κοσμικά δεδομένα και τα «νεοπατερικά» φληναφήματα, δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως ακραία, ίσως γραφική, οπωσδήποτε φανατική και τελικώς ως παράδειγμα προς αποφυγήν.

Ας δούμε το γιατί.

A) Το τι έκανε ο Ηρώδης στην προσωπική του ζωή, αυτό εντάσσεται στα «απόρρητα προσωπικά δεδομένα» και ως εκ τούτου, όχι μόνο δεν είχε δικαίωμα ο Βαπτιστής να ελέγξει, αλλά με την πράξη του αυτή, θέτει τον εαυτόν του στην παρανομία και προσκρούει στο νόμο περί της «ελεύθερης επιλογής της προσωπικής ζωής»...

B) Με τον έλεγχό του ξεπέφτει από το υψηλό του έργο. Αυτός δεν είναι παρά ένας ασκητής ο οποίος αρνήθηκε τον κόσμο και ως εκ τούτου δεν του επιτρέπεται να αφήνει τα «δυσθεώρητα ύψη της θεώσεως» και να κατεβαίνει στα κοσμικά και μάλιστα σ' αυτού του είδους το επίπεδο που μπορεί να χαρακτηριστεί ως «κοσμικό κουτσομπολιό ή κοινωνικό σχόλιο», έστω και αν φαίνεται ότι στηρίζεται στον Νόμο των Εντολών.

Γ) Κάνει υπέρβαση καθήκοντος, και μάλιστα με την αδιακρισία του θίγει την «Ιερά Σύνοδο» των Εβραίων ή άλλως, το «Μέγα Συνέδριον», αφού δεν έχει εξουσιοδοτηθεί από τους Αρχιερείς για μια τέτοια πράξη. Δηλαδή, λειτουργεί αντιδεοντολογικά και εντελώς αυθαίρετα. Επιτέλους, ποιος είναι αυτός ο ασκητής που ελέγχει, καθ' ην στιγμήν, ολόκληρο το σώμα των υπευθύνων αρχιερέων και των υπεροχικών προσώπων του Συνεδρίου που, έστω και από «διάκριση», ανέχεται αυτήν την κατάσταση, δηλ. την παρανομία του Ηρώδη;

Δ) Δημιουργεί με τον πύρινο λόγο του «κοινωνική αναταραχή», ό, τι δηλ. χειρότερο για μια «ευνομούμενη πολιτεία» και μάλιστα για έναν τόπο που βρίσκεται κάτω από το σιδερένιο πέλμα της Pax Romana. Είναι δυνατόν οι ειρηνικοί «ησυχαστές» και «ερημίτες» να γίνονται αιτία συγχύσεων και ταραχών, και μάλιστα να προσβάλλουν τους ταγούς της πολιτείας, αφού αυτοί έχουν «ταχθεί παρά Θεού» στο έργο τούτο;

Ε) Λησμονούσε ο Ζηλωτής και Βαπτιστής του Ιορδάνου ότι ο Ηρώδης, παρά τα προσωπικά του πάθη και τις ιδιορρυθμίες, έκανε δημόσια έργα, ανέπτυξε την «πολιτισμική παράδοση» και «ιουδαϊκή κουλτούρα», κρατούσε τις «λεπτές ισορροπίες», με την Ρώμη, και το σημαντικότερο, είχε προσφέρει πολλά χρήματα από τον δημόσιο κορβανά για το κτίριο του Ναού. Ο Ιωάννης μπορεί βέβαια να είχε φτάσει στο επίπεδο να βλέπει ολόκληρο τον κόσμο ως Ναό του Θεού, πλην όμως θα έπρεπε να αισθάνεται την ανάγκη που είχαν οι άνθρωποι για ένα Ναό (και μάλιστα τι Ναό!), ώστε να εκτελούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα! Κυρίως όμως με τον έλεγχό του, διατάρασσε την «αγαστή συνεργασία» μεταξύ «ιουδαϊκής θρησκείας και πολιτείας».

ΣΤ) Αποδεικνύει τον εαυτόν του ακραίο, μονοκόμματο και αδιάκριτο, αφού με την

ενέργειά του αυτή, αφήνει το έργο του βαπτίσματος και του κηρύγματος και εγκαταλείπει όλον αυτόν τον κόσμο που προσέτρεχε στην έρημο για να τον ακούσει και να ωφεληθεί.

Θα μπορούσαμε βέβαια να σημειώσουμε και άλλα πολλά, τα οποία βγαίνουν ως συμπεράσματα από την σύγχρονη «θεολογική» ψευτοκουλτούρα.

Όμως, δόξα τω Θεώ, ο Τίμιος του Κυρίου Πρόδρομος, ο μέγιστος των Προφητών, ο Κήρυκας της Χάριτος, ο ασυμβίβαστος, ζούσε για την αγάπη και τη δόξα του Χριστού. Και υπέγραψε αυτήν την αγάπη του με την ίδια του την κεφαλή. Ο Πρόδρομος είναι ο γνήσιος Προφήτης που παραμένει ασυμβίβαστος και που αρνείται να καλύψει την οποιαδήποτε δειλία με ένα διάτρητο «θεολογικό» μανδύα και με επιχειρήματα «νεοπατερικής εποχής».

Αρνείται την διαστροφή της αμαρτίας που αποκτηνώνει τον άνθρωπο και συνάμα επικυρώνει την αλήθεια, του ότι οι πολιτικοί άρχοντες, πόσω δε μάλλον οι εκκλησιαστικοί, πρέπει να μένουν σε γυάλινα σπίτια, ώστε η προσωπική τους ζωή να αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση («το της πόλεως όλης ήθος, ομοιούται τοις άρχουσιν») Το δε αίμα του, είναι η τρανότερη μαρτυρία της συνέπειας στο πανάγιο και παντοκρατορικό θέλημα του Θεού.

Ας πρεσβεύει ο Μάρτυρας της αληθείας και του Ευαγγελικού ήθους, ώστε τουλάχιστον, αφού συνειδητοποιήσουμε την ρηχότητά μας, όλοι από κοινού, κλήρος, μοναχισμός και λαός, να δεχθούμε την χάρη και την ευλογία, για μια επιτέλους, συνειδητή Ορθόδοξη Χριστιανική ζωή.Αμήν.

Πηγές: thriskeftika.blogspot.com -impantokratoros.gr